

EVLENMEKTE HAYIR VAR!*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Hamden kesiran tayyiben mubareken fîhi âlâ külli hâlin ve fi-külli hîn... Ve's-salâtü ve'sselâmü alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn... Seyyidinâ ve senedinâ ve mededinâ muhammedini'l-mustafâ ve âlihî ve sahibihî ecmaîn... Ve men tebiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn...

Emmâ ba'dü, fa'lemû eyyühe'l-ihvân... Feinne efdale'l-hadîsi kitâbu'llâh... Ve efdale'l-hedyi hedyü seyyidinâ muhammedin salla'llâhu teâlâ aleyhi ve sellem... Ve şerre'l-umûri muhdesâtühâ... Ve külle muhdesetin bid'ah... Ve külle bid'atin dalâleh... Ve külle dalâletin ve sâhibehâ fi'n-nâr... Ve bi's-senedi'l-muttasîli ile'nnebiyyi salla'llâhu aleyhi ve selleme ennehû kâl:

*إِنَّ الْمَرْأَةَ مِنْ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، لَيُرَى بَيَاضُ
سَاقِهَا مِنْ وَرَاءِ سَبْعِينَ حُلَّةً*

*حَتَّى يُرَى مُخْهَا، وَذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ:
كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ*

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

فَأَمَّا الْيَاقُوتُ فَإِنَّهُ حَجَرٌ، لَوْ أَدْخَلْتَ فِيهِ سِلْكَاً،
ثُمَّ اسْتَصْفَيْتَهُ لَرَأَيْتَهُ مِنْ وَرَائِهِ

(ت. عن ابن مسعود)

RE. 107/8 (*Inne'l-mer'ete min nisâi ehli'l-cenneti leyürâ beyâdu sâkihâ min verâi seb'îne hulleten hattâ yerâ muhhuhâ ve zâlike biennellâhe teâlâ yekülü: Keenne hünne'l-yâkûtü ve'lmercân.Feemme'l-yâkûtü feinnehû hacerun, lev edhalte fîhi silken sümme's-tasfeytehû leraeytehû min verâihî.*)

Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

Aziz ve sevgili ve mübarek kardeşlerim, salih kardeşlerim!

Allah cümlelerinden razı olsun... Allah cümlelerinizi iki cihanda taltif eylesin, cennetiyle cemâliyle müşerref eylesin... Peygamber-i

zîşânımız Muhammed-i Mustafâ SAS Hazretleri'ne komşu eylesin...

Onun mübarek hadîs-i şerîflerini okumak, anlatmak, dinlemek, taallüm etmek ve tefeyyüz eylemek için toplanmış bulunuyoruz.

Bunların izahına başlamadan önce, evvela Peygamber-i Zîşânımız'ın ruhuna biz ümmetlerinden bir hediye-i Kur'âniyye olsun diye, sonra onun mübarek âline, ashâbına, ezvâcına, evlâdına, zürriyet-i tayyibesine, etbâına, ihvanına, ahabâbına, hulefâsına, makâm-ı irşâdının vârisleri olan evliyâullah-ı mukarrebîn ve mürşidîn-i kâmilîn-i mükemmilîn sâdât-ı meşâyih-i turuku

aliyyemizin cümlesinin ruhlarına; Ebû Bekr-i Sıddîk ve Aliyyü'l-Mürtezâ'dan Hocamız Muhammed Zâhid-i Bursevî'ye kadar gelmiş geçmiş bütün mürşid-i kâmillerimizin, evliyâullah büyüklerimizin ruhlarına;

Uzaktan yakından bu dersi dinlemeye severek, koşarak, fedakârlık duyguları içinde, aşk ile şevk ile gelmiş olan siz sevgili kardeşlerimin de ahirete göçmüş olan bütün müslüman âbâ u ümmühât, ecdâd ü ceddât, akrabâ u taallukât, evlâd-ı zürriyâtlarının ruhlarına hediye olsun, cümlesinin ruhu şâd olsun, kabirleri nur dolsun, makamları yüksek olsun, Allah-u Teâlâ Hazretleri bizim dualarımızla onlara yeni mânevî lütuflar, ikramlarla ikrâm eylesin diye;

Bizler de Rabbimiz'in sevdiği, razı olduğu kullar olabilelim, ömrünün rızasına uygun geçirelim, sevdiği hayrât ü hasenâtı, ibâdât ü tâati yapmağa muvaffak olalım diye; Allah-u Teâlâ Hazretleri bizlere sıhhat ü âfiyet versin, güç kuvvet versin ma'rifet muhabbet versin de sevdiği kul olalım diye;

Ümmet-i Muhammed'e umumî olarak Mevlâmız rahmeylesin, lütfeylesin diye; hastalarımıza şifa, dertlilerimize devâ versin diye; gönüllerimizin muratlarını bizlere ihsan eylesin diye bir *Fâtiha*, 11 *İhlâs-ı Şerîf* okuyalım, ruhlarına bağışlayalım, öyle başlayalım!

.....

a. Cennet Hanımları

Metnini, mübarek kelimelerini az önce

okuduğumuz hadîs-i şerîf *Râmûzü'l-Ehâdîs*'in 107. sayfasının 8. hadisidir. İbn-i Mes'ûd RA'dan Tirmizî rivayet eylemiştir, sahih hadis buyurmuş bu

mübarek alim. Peygamber SAS Efendimiz bu hadîs-i şerifte cennetteki hûrîleri anlatıyor. Biliyorsunuz Kur'ân-ı Kerîm'de:

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ

(الرحمن:vr)

(*Hûrun maksûrâtün fi'l-hiyâm*) “Gelin çadırlarında hûrî kızları var.” (Rahmân, 55/72) buyuruluyor.

Hadîs-i şerîf de onların bir vasfını anlatıyor. Allah-u Teâlâ Hazretleri mü'min kullarına hûrî kızlarını zevce olarak ihsan edecek.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹

إِنَّ الْمَرْأَةَ مِنْ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، لَيُرَى بَيَاضُ
سَاقِهَا مِنْ وَرَاءِ سَبْعِينَ حُلَّةً

حَتَّى يُرَى مَخْهَا، وَذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ:
كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ

¹ Tirmizî, *Sünen*, c.IX, s.78, no:2456; Hennâd, *Zühd*, c.I, s.54, no:11; Ebû Nuaym, *Sıfatü'l-Cenneh*, c.I, s.480, no:403; Abdullah ibn-i Mes'ud RA'dan.

فَأَمَّا الْيَاقُوتُ فَإِنَّهُ حَجَرٌ، لَوْ أَدْخَلْتَ فِيهِ سِلْكَاً،
ثُمَّ اسْتَصْفَيْتَهُ لَرَأَيْتَهُ مِنْ وَرَائِهِ

(ت. عن ابن مسعود)

RE. 107/8 (*Inne'l-mer'ete min nisâi ehli'l-cenneti, leyürâ beyâdu sâkihâ min verâi seb'îne hulleten, hattâ yerâ mühhuhâ; ve zâlike biennellâhe teâlâ yekülü: Keenne hünne'l-yâkûtu ve'l-mercân. Feemme'l-yâkûtu feinnehû hacerun, lev edhalte fîhi silken, sümme'stasfeytehû leraeytehû min verâihî.*)

(*Inne'l-mer'ete min nisâi ehli'l-cenneti*)
“Cennet ehli, cenneti kazanmış, cennete girmeye ermiş, o devlete, o saadete vâsil olmuş olan kimselerin hanımlarından bir kadının; yani hûrîlerden bir hurinin, (*leyürâ beyâdu sâkihâ*) baldırın beyazlığı, ayağının, bacağının beyazlığı muhakkak ki görülür, (*min verâi seb'îne hulleten*) yetmiş cennet elbisesinin altından, arkasından ayağının beyazlığı görülür. (*Hattâ yerâ mühhuhâ*) Ayağının cildi değil kemiğinin iliği bile görülür.”

Hani insanın ayağı var, deri var üstünde. Derinin altında kasları, adaleleri var, adalelerinin altında ayağının kemiği var, uyluk kemiği, baldır kemiği, kaval kemiği dediğimiz kemik yapısına ait kemikleri var, kemiğin de iliği var, iliği görülür, iliği!

(*Ve zâlike bi-enne'llâhe teâlâ yekülü*) “Bu şuradan da anlaşılır, şundandır ki Allah-u Teâlâ Hazretleri şöyle buyuruyor:

كَأَنَّهِنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ

(الرحمن:هه)

(*Keennehünne'l-yâkûtü ve'l mercân*) “O cennetteki hûrî kızları sanki yakut mücevheri gibi mercan gibidir.” (Rahman, 55/58) diyor Kur’ân-ı Kerîm’de.

“Sanki o kadınlar Yakut gibidir, Mercan gibidir. (*Feemme’lyâkûtü feinnehû hacerun*) Yakut denilen kıymetli mücevher taş bir kıymetli taştır ki; (*lev edhalte fîhi silken*) sen onun içinden, deliğinden ipekten kıvrılmış bir ipi geçirsen... Hani şöyle gerdanlık merdanlık filan takılacağı zaman düşmesin diye geçiriliyor ya; içinden öyle bir ipek iplik geçirsen... (*Sümme’s-tasfeytehû*) Sonra onu geçirip ta dibine kadar götürsen, (*leraeytehû min verâihî*) dıştan görürsün. İşte bak iplik şuraya geldi, geçiyor filan diye. Yakut şeffaftır ya, şeffaflığından görürsün.” diyor.

Muhterem kardeşlerim!

Peygamber SAS Efendimiz ashabıyla otururdu, sohbet ederlerdi, doyulmazdı sohbetine... Ashâb-ı kirâm, başlarının üstüne kuş konmuş da kaçacakmış gibi dinlerlerdi Rasûlüllah Efendimiz’i. Kıpırdamazlardı; ayak değiştireyim, uzatayım, bilmem ne yapayım, yok... Böyle başının üstüne kuş konmuş gibi... Edep var! Edep!.. Terbiye var! Terbiye çok mühim bir şey...

Edep bir mânevî taçtır. Allah o manevî tacı müslümanların hepsinin başına nasib etsin...

Öyle dinlerlerdi doyamazlardı ama Peygamber

Efendimiz çok uzun konuşmayı istemezdi. Çünkü uzun konuşsa da birisi yahu

bitirse dese; çünkü hastası var... Mesela şeker hastaları biraz oturdular mı ihtiyaç beliriyor, hasta adamcağız ne yapsın. Soruyor:

“—Kardeşim bir yüznumara filan var mı burada?” diye araştırmaya başlıyor. Neden?

Hasta zavallı, idrar sıkıştırıyor, duramıyor, patlayacak gibi oluyor. E öksürük olur, midesi bozulmuş olan olur ve saire...

“—Yahu, bitirse...” dese mahvolur!

Öyle şey olur mu? Konuşan Rasûlüllah SAS! Mahvolur... Efendimiz onları güç durumda bırakmazdı, kısa keserdi.

“—Bir insanın konuşmasının, hutbesinin kısalığı, ama namazının uzunluğu onun dini iyi bildiğine, o adamın dinde iyice bir fakih olduğunu gösterir.” buyururdu.

Neden?

E baksana, kısa kesiyor konuşmayı. Kısa kesiyor, halkın ihtiyacını düşünüyor, halkı müşkül durumda bırakmıyor, halkı nefret ettirmiyor.

Peygamber SAS Efendimiz bir hadîs-i şeriflerinde:²

² Buhârî, *Sahîh*, c.I, s.122, no:67; Kudâî, *Müsnedü’ş-Şihâb*, c.I, s.365, no:625; Neseî, *Sünenü’l-Kübrâ*, c.III, s.443, no:5890; Enes ibn-i Mâlik RA’dan.

Müslim, *Sahîh*, c.IX, s.152, no:3262; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.XII, s.462, no:4195; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.IV, s.399, no:19588; İbn-i Asâkir, *Mu’cem*, c.I, s.338, no:695; Begavî, *Şerhü’s-Sünneh*, c.V, s.177; Ebû Avâne, *Müsned*, c.IV, s.215, no:6558; Ebû Ya’lâ, *Müsned*, c.XIII, s.250, no:7319; Ebû Mûsâ el-Eş’arî

يَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا، بَشِّرُوا وَلَا تُنْفِرُوا

(ق. حم. ن. عن أنس)

(*Yessirû ve lâ tuassirû*) “Kolaylaştırın, zorlaştırmayın! (*Beşşirû ve lâ tüneffirû*) Müjdeleyin, sevdiren; nefret ettirmeyin, kaçtırtmayın!” buyuruyor.

Ne yapacağız? Sevdireceğiz, anlatacağız...

Bizi yeni tanıyan bir kimse:

“—Yâhu İslâm ne güzelmiş! Yâhu şu müslümanlar ne mübarek, ne kadar iyi insanlar... Allah Allah, şunlara bak! Yâhu ben de ömrümde dünyanın birçok ülkesini dolaştım, bu kadar hoş insanlar görmedim!” diyecek.

İkram edeceksin, iltifat edeceksin, yardım edeceksin, gönül alacaksın, duasını alacaksın... Gönül yapmak Kâbe yapmak gibi sevap.

“—Müjdeleyin, nefret ettirmeyin!” buyrulmuş. Onun için kısa kesmek lazım. Ama sen kendin namaz kılıyorsun, buyur sultanım, buyur aslanım! Sen aslansın, paşasın, paşalar paşasın, sultansın... Buyur, evinde istediğin kadar kıl! Müsaade sana, haydi bakalım yatsı namazından sonra gece yarısına kadar kıl, gece yarısından sonra sabaha kadar kıl. Senin kendi özel şahsî durumun. Kıl o zaman! Ama başkalarıyla ilgili olduğu zaman onları da düşün; işi var gücü var, onu da düşünmek lazım.

RA'dan. Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.XI, s.33, no:10951; Abdul-lah ibn-i Abbas RA'dan. *Kenzü'l-Ummâl*, c.III, s.37, no:5360; *Câ-miü'l-Ehâdis*, c.XXIV, s.129, no:26792.

Efendimiz tatlı tatlı anlatırdı umumiyetle kısa keserdi, bazen de o kadar tatlı olurdu ki, ne Rasûlüllah Efendimiz konuşmayı keserdi, ne de dinleyenler kesilmesini isterdi, Peygamber Efendimiz'in mescid-i saadetinde sabahladıkları olurdu. Ashâb-ı Suffe toplanmışlar Rasûlüllah konuşuyor, haydii sabah vakti oluvermiş!

Zamanın nasıl geçtiği anlaşılamamış, neden?

Tatlı vakit çabuk geçer de ondan, nasıl geçtiği anlaşılmaz. Acı vakit zor geçer. Adamın ağrısı var hastanede kıvranıyor;

“—Aah, doktor gelse de bu derdimi söylesem! Aahh, eyvaah!”

Sancıydı, bilmem neydi; sabah olmaz, olmaz ya! Saate bakar, üçü iki geçiyor. Biraz sabreder, bilmem ne, “Kaç oldu acaba?” diye bakar, üçü dört geçiyor. Hay Allah, iki dakika geçmiş. Biraz sonra yine bakar üçü yedi geçiyor. Yahu dönmüyor saatin akrebi yelkovanı, tembelleşti!

Neden? Acı vakit geçmez, uzunmuş gibi gelir, tatlı vaktin de nasıl geçtiği anlaşılmaz;

“—Bitiverdi hay Allah! Ne tatlıydı sohbet, bitiverdi.” olur.

Peygamber Efendimiz bazen soru sorarlardı, cevap verirdi, bazen de kendiliğinden anlatırdı. Cennet şöyle olacak, cennette şunlar olacak; kıyamet şöyle olacak, kıyametin kopmasından önce millet böyle olacak, huyları şöyle değişecek böyle bozulacak, ahlâksızı şöyle rezil olacak, böyle kepaze olacak... Rasûlüllah SAS Efendimiz'i böyle canla, aşkla şevkle dinlerlerdi.

Peygamber Efendimiz çok şeyler anlattı, ciltlerle hazineler bıraktı. Anlattı bize, çok şeyler anlattı ve biz okumuyoruz! Biz ne biçim insanlarız, ne biçim müslümanlarız ki sayfaları içer gibi cart cart bitirmemişiz, Rasûlüllah Efendimiz hadislerini yutmamışız... Kendime söyleyeyim, ben size ne karışıyorum, yutmamışım, o ciltler kütüphanede duruyor, Rasûlüllah'ın sözleri...

Biz de Allah Allah! Şunu okuyoruz bunu okuyoruz, vakti öyle geçiriyoruz böyle geçiriyoruz. Rasûlüllah'ın hazineleri orada! Sübhanallah!.. Nasıl müslümanız, nasıl zayıfız! Pilimiz mi bitiyor ne oluyor, akü mü zayıfladı, şarj mı olmuyor, bozukluk mu var, kondensatör mü bozuk, hatlarda mı bir şey var, kutup başları mı küflendi? Ne oldu bize ki bir aşk, bir şevk, bir heyecan bir şey yok...

Böyle dinlerlerdi, kelimesi kelimesine ezberlerdi. Bak;

“—Peygamber Efendimiz şöyle dedi.” diye söylüyor.

İnsan aşk ile dinledi mi, ezberler. Böyle aşk ile candan dinledi mi ezberler

“—Bugün gibi gözümün önünde, Hocamız şöyle demişti, aynen

şöyle demişti.” diyoruz meselâ... Neden?

Aşk ile şevk ile dinledi. İnsanın aklında başka bir şeyler varken aklına öbür bilgiler girmez. Girmek ister, aklında başka şeyler var. Girecek, itiyor itiyor giremiyor. Dolmuş beyler zorlamayın!..

Otobüs gibi, halk otobüsü gibi, dolmuş gibi doldu içerisi. E bilgi girecek, giremiyor. Haydi bir dahaki otobüse, bir dahaki adama kaldı.

Senin kafanda futbol, ayak topu var, siyaset var, bilmem ticaret var, şunu var bunu var... Ama olması gereken şey yok! Her türlü şey, her türlü bilgi var bizde. Bizim bilgilerimizi, hani şu kadar kilobayt diyorlar, her basışına bir bayt deniliyor. Bir bilgisayarın hacmi ne kadar kilobayt bilgi aldığı ile ölçülüyor.

Şu kadar kilo bayt... Vayy! Demek o kadar ha! Her bastığın harf bir bilgi oluyor oraya giriyor. Bizim de kafamızda ne bilgiler var ama işe yaramaz, hepsini toplasan incir çekirdeğine dolduramaz. Kaç tane futbol takımının 11'lerini yedekleriyle beraber gözü kapalı sayar.

“—Ne olacak bundan, ne çıkacak bundan yahu?”

Hangi partinin bilmem ne yaptığını da, bilmem ne ettiğini de, ne zaman ne olduğunu da...

“—E ne olacak bunlar, hayır ola?”

İşe yaramaz bir sürü bilgi dolmuş, işe yarayan bilgi girmek istiyor:

“—Müsaade edin beyler, ben de gireyim!” “—Yer yok, öbür otobüse...”

Kafa boş şeyle dolunca iyi bilgiye yer yok.

O halde insan kafasını da boş şeylerle doldur-mamalı, hafızasını boş şeylere harcamamalı, hayırlı şeylere harcamalı; hadisleri, ayetleri öğrenmeye çalışmalı, kafasını da korumalı.

Adam meselâ yatağını ipe sarmış sucuk gibi,

otobüse gireceğim diye işaret ediyor, otobüs şoförü diyor ki:

“—Yok, olmaz!” Niye?

“—E bu yatak bu buraya girerse, öteki iki kişi de yatak getirdi mi, yolcu giremez. Olmaz!” diyor, boş otobüsü doldurmuyor.

Bizim otobüs şoförü kadar kafamıza acımamız yok mu?

Gazeteleri alıyoruz bir tanesi yetmiyor, iki tanesi yetmiyor, paramızın gücüne göre beş tane, on tane, 15 tane, Sabah, Akşam

gazetesi, bilmem Günaydın, tünaydın gazetesi ve saire ve saire... “—Eeh, ne oluyor?”

O öyle demiş de bu böyle demiş de, ötekisi böyle demiş de, falanca bilmem ne yapmış da o ona şöyle demiş de...

Ne olacak?

Aziz ömür, aziz ömrün zamanı boşa gidiyor, kafa saman çuvallarıyla doluyor, mücevherat dışarıda...Mücevherat alacak, saman çuvalları dolu olduğundan içeri girmiyor.

Peygamber Efendimiz buyurmuş ki:

“—Cennet ehlinin kadınlarından bir kadının ayağının beyazlığı, 70 kat elbisesinin, cennet elbisesinin altından görünür.”

Tabii bu sadece bir anlatım... Cennette köşkler var da, ırmaklar var da, nehirler süttten, baldan, cennet şaraplarından ve saireden... Ağaçlar var da, meyveler var da, meyveler sarkıyor da, hulleler, elbiseler var ve sâire ve sâire...

Cennetin nimetleri, manzaraları saymakla bitmez. Ben bile epeyce sayarım; akşam namazı okunur, yatsı okunur, sabah okunur yani... Çok şeyler, çok bilgiler var ama eh biraz biraz, azıcık azıcık anlatmak lazım.

Cennette hûrîler var, hûrîler de böyle güzel. Böyle güzel! Bu kadar güzel!

Yine Peygamber Efendimiz buyuruyor ki:

“—Hûrî kızlarından bir tanesi serçe parmağını dünyaya gösterse, cennetteki hûrî kızı şu serçe parmağını dünyaya gösterse bütün dünya nura gark olurdu.”

Işıl ışıl, öyle nurlu, öyle güzel... Allah'ın orada gözlerin görmediği, kulakların işitmediği, insanların hayal bile edemediği kadar çok nimetleri var kullarına, mü'min kullarına! Mü'min kullarına ikramı olarak çok nimetleri var. Bir nimetin bir bölümünün birkaç cümleyle anlatımı bu, o kadarcık! Nimetler çok!..

b. Allah Kullarını Cennete Çağırıyor

“—Aman hocam, aman! Biraz yüreğim hoplamaya başladı, zıplamaya başladı içeride şimdi. Bu cennete acaba ben de girebilir miyim?”

Allah CC cennete hepimizi, hepimizi çağırıyor...

“—Nereden bildin hoca, yüksek perdeden, yüksek yerden konuşuyorsun?”

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm:

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ

(يونس: ٢٥)

(*Va'llàhu yed'ù ilâ dâri's-selâm*) “Allah-u Teâlâ kullarını dâru'sselâm olan, selâmet yurdu olan cennetine davet ediyor, çağırıyor.” (Yunus, 10/12)

Hepinizi davet ediyor, bütün insanları, herkesi çağırıyor.”

Bir de peygamber göndermiş. *Peygamber* ne demek? Haber getiren demek. *Nebî* ne demek? *Nebe'* de haber demek, o da haber getiren demek. *Peygamber* Farsçası, *nebî* Arapçası.

Nebî, çok haber bilip çok haber getiren demek. Peygamber Efendimiz çok şeyler biliyor, haber getiriyor bize... Ahiretten haber getiriyor, olacaktan, istikbalden haber getiriyor, cenneti şimdiden anlatıyor.

“—E niye anlatıyor şimdiden? Niye anlatıyor?”

Cennet için çalışın diye, aşkınız şevkiniz coşsun diye, ona heves edin diye...

“—Cehennemini de anlatıyor, e niye anlatıyor cehennemini?” Oraya düşmemeniz, oradan korunmanız için.

Herkesi Allah cennete çağırıyor, peygamber göndermiş, elçi göndermiş. *Rasûl*, elçi demek, gönderilen kişi demek. Bir kimsenin bir kimseye gönderdiği aracıya *rasûl* derler. Allah *rasûl* göndermiş. Onun göndermesi dolayısıyla, gönderilen kişi mânasına *rasûl* diye adlandırılıyor, haber getirmesi dolayısıyla *nebî* deniyor. Haber getiriyor ahiretten, Allah'tan... Allah'ın emirlerinden, yasaklarından haber getiriyor.

Biz de rasûllerin elçiliğini dikkate almıyoruz, getirdikleri haberleri dinlemiyoruz, dinlediklerimizi de uygulayalım inşallah, uygulamıyoruz demeyeyim. Allah uygulamak nasib etsin...

Çok güzel, çok güzel şeyleri verecek Allah, kimlere? Mü'min kullarına, ibadet, itaat eden kullarına, emirlerini tutan kullarına...

Ne emrediyor Allah? Hırsızlık yapmayın diyor, faiz yemeyin, içki içmeyin, zulüm yapmayın, cana kıymayın, sıralıyor...

Başka ne diyor? Kibirlilik yapmayın, vefasızlık yapmayın,

ahdinizi bozmayın, gıybet etmeyin... O da emir bu da emir, hepsi emir.

Gıybet yapıyor muyuz? Tonlarla, binlerle... E ne oldu Allah'ın emri?

Allah'ın emirlerini tutmalıyız, yasaklarını yasak bilip onlardan uzak durmalıyız, kaçınmalıyız, bu kadar kolay...

Allah'ın emirleri de belli yasakları da belli, bu kadar kolay; ama insanlar bu mantığa yanaşmıyorlar. Bu bir bilgilenme meselesi, önce bilecek. Ben şimdi size anlatıyorum siz de biliyorsunuz, yüzde yüz kânîsiniz; "Tamam, hoca doğru söylüyor, hakkı söylüyor!" diyorsunuz. Tamam, ilk önce duyacak, aklı yatacak...

Kimisi bunu duymuyor, bilmiyor onun için karşı çıkıyor. Nasıl karşı çıkıyor?

Bir tahsil görmüş; eğitim görmüş, İngilizce öğrenmiş, Amerika'ya gitmiş, mühendis olmuş

veya içtimaî ilimleri öğrenmiş, bilmem ihtisas yapmış, doktora yapmış, geliyor filan, Ondan sonra diyor ki:

“—Ben ne ülkeler gördüm, ne medenî ülkeler gördüm! Bizimkiler geri, bizimkiler gerici, bizimkiler anlamaz bu işi. Bizimkiler yobaz, bizimkiler 1400 yıl evvel çölde uygulanan şeyleri uygulamak istiyorlar. Bunları gerici, bunların akli ermiyor, bunlar çağdışı...”

Bilmiyor, içeriğini bilmiyor, bizim bilgilerimizin içinde ne olduğu bilmiyor, okumamış.

“—Kelime-i şahadet getir bakalım!” diyorsun;

“—O ne demek?” diye bakınıyor.

“—Yahu, (*Eşhedü en lâ ilâhe illa'llâh, ve eşhedü enne muhammeden abduhû ve rasûluhû.*) de bakayım!”

Diyemiyor, dili dönmüyor ama İngilizceyi çok güzel kıvırttırıyor; İngiliz'den, Amerikalı'dan farklı olmayacak şekilde kıvırttırıyor. Zaten giyimi de ona benziyor; blucin pantolon, saçlar böyle, bıyık sakal *mâ fî*, yok yani... *Mâ fî*, Arapça'da “yok” demek.

Bu kim? Bu olsa olsa Amerikalı filan galiba.

Yok canım, bizim Nevşehir'den, Kırşehir'den, Kars'tan, Karadeniz'den, Tokat'tan, Amasya'dan... Ama işte o tahsili görmüş bundan haberi yok, bu bilgileri bilmiyor. İnsan bilmediği şeyi tabii uygulayamaz, uzaktan da bilmediği şeye de düşman olur.

Barolar Birliği Başkanı düşman, Anayasa Mahkemesi Başkanı bilmem ne, falanca ilerici

kadınlar derneği başkanları çok iyi şeyler yapıyoruz diye halkla mücadele ediyorlar. Bu şeyler yanlış, bunları atsın, bunlar şucu olsun, bunlar bucu olsun! Bunlar yanlış yoldalar, bunlar gericiler diyorlar.

Farkında değiller, bunlardan haberdar değiller. Sonuçtan, akibetten haberleri yok, ahiretten haberleri yok! Allah ile çatıştıklarından haberleri yok, Allah ile harp edenlerin ordusunda kullanıldıklarının farkında değiller, aldatıldıklarının farkında değiller! Dünyada bir Allah'ın ordusu var, hizbullah; bir de şeytanın ordusu var, hizbü'ş-şeytan. Şeytanın ordusunda yer alıyorlar da Rahman'ın ordusuna tüfek atıyorlar, kurşun sallıyorlar bir de kendilerini iyi bir şey yaptık sanıyorlar!

Nitekim Kehf Sûresi'nin sonunda Allah-u Teâlâ Hazretleri buyuruyor ki:

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا. الَّذِينَ ضَلَّ
سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ

الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا

(الكهف: ١٠٤-١٠٣)

(Kul hel nünebbiüküm bil'l-ahserîne a'mâlâ. Ellezîne dalle sa'yühüm fî'l-hayâti'd-dünyâ ve hüm yahsebûne ennehüm yuhsinûne sun'à.)

[De ki: Size yaptıkları işler bakımından en çok ziyana uğrayanları bildirelim mi? Bunlar, iyi işler yaptıklarını sandıkları halde, dünya

hayatında çabaları boşa giden kimselerdir.]
(Kehf, 18/103-104)

(Kul hel nünebbiüküm bi'l-ahserîne a'mâlen)
“Yaptığı işler bakımından en çok zararda, ziyanda olanları haber vereyim mi?” buyuruyor Allah-u Teâlâ Hazretleri. En çok ziyanda olan kim?

En çok ziyanda olan: *(Ellezîne dalle sa'yühüm fi'l-hayâti'ddünyâ ve hüm yahsebûne ennehüm yuhsinûne sun'â)* “Dünyadaki yaptığı işler sapık istikamettedir, yanlıştır, hatalıdır.” Dalle, sapıtmıştır, dalâlettedir yaptıkları işler.

(Ve hüm yahsebûne ennehüm yuhsinûne sun'â)
“Hâlâ iyi bir şey yaptıklarını sanıyorlar. Yani kendilerine göre iyi bir yaptık sanıyorlar.”
(Kehf, 18/103-104)

Birisi geliyor bizimle tanışıyor, ben Allah'ın âciz nâciz bir kuluyum, yüzüm de kara biraz, sakalım da kara, böyle yaratmış Mevlâ, ne yapalım. Kâdir Mevlâ nasıl isterse öyle yaratır. Konuşuyor bizimle filan.

“—A, hocam, özür dilerim.

“—Hayrola!”

“—Ben seni böyle sanmıyordum, ben seni gerici sanıyordum.” diyor.

Ben gericilerin şâhıyım, evelallah, el-hamdü lillah, kartvizit de bastırabilirim. Ne sandın? Gericiler böyle insanlar, ne sandın sen?

Gericiler temizdir, orman diker. Gericiler kimseye zarar vermez, hayır yapar, hasenât

yapar. Gericiler insanlara iyilik yapar, affeder, bağışlar, zekât verir...

Ne sandın sen gericileri! Ne sandın?

Sırp mı sandın, Yunan mı sandın, Rus mu sandın, Bulgar mı sandın, ne sandın sen gericileri! İşte İngilizleri gör, Amerikalıları gör... İngiltere’de demokrasi var, halkın idaresi halkın iradesine göre yönetim... Neyse, külahımı çeviriyim de sen anlat da, neyse...

Bizim arkadaşlar bir ülkeye gidecekler, soruyorlarmış;

“—Siz tarikatçı mısınız?”

Evet ehli tarikim, ne var? Sana ne?

“—Eh, oraya gidip de İslâm’ı mı yayacaksınız, müslümanlara İslâm’ı mı öğreteceksiniz, onları serbest bıraksanız da uyumları tamamlansa...”

Entegrasyon, uyum. Yani bizim buradan giden kardeşlerimiz onlara uyacak. Yani ne demek? Benzeyecek! Integration, benzeme, ona ayarının tamamen uyması.

Yani ne olacak? Fransız olacak, Alman olacak, İngiliz olacak...

Vay akıllım vay! Öyle yağma mı var! Peygamber Efendimiz ne diyor:³

خَالِفُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى

(*Hàlifü’l-yehûde ve’n-nasârâ*) “Yahudilere ve hristiyanlara muhalefet edin! Onlara aykırı

³ İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.V, s.561, no:2186; Şeddad ibn-i Evs RA’dan.

davranın, onlar gibi olmayan bir şekilde davranın! Yâni, Yahudilere de benzemeyin, Hristiyanlara da benzemeyin!” diyor.

Ben onlara benzer miyim! Benim uyumum evliyâullah ile... Benim uyumum enbiyâullah ile... Ben onlara uymaya çalışırım, Rasûlullah'ın sünnetine uymaya çalışırım ben! Evliyâullahın yolunda yürürüm...

“—Rahat bıraksanız da buldukları ülkeye uysalar.”

Yaa! Onları boş bırakayım, onlara irşad ve tebliğ vazifemi yapmayayım, onlar da gâvurlaşsınlar, öyle istiyorsun değil mi? Gâvur olsunlar, dinsiz olsunlar veyahut haça tapsınlar, puta tapsınlar, öyle mi?

Öyle yağma yok...

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Allah-u Teâlâ Hazretleri cennetin nimetlerini anlatıyor ki, bilin

Allah yolunda gitmezseniz neler kaçıracağınızı, elinizden neler gideceğini bilin! Allah yolunda yürürseniz ne nimetlere nâil olacağınızı bilin! Bu anlatılanlar onların bir kısa ikazı ve ihtarıdır.

Adam diyor ki:

“—Bir yarışma açtık, bu yarışmayı kazanan birinciye 100 milyon lira mükâfat vereceğiz.”

Vuu, herkes o yarışmaya katılır, neden? Sonunda mükâfat var alayım diye yarış.

Hayat da bir yarıştır.

سابقوا الى الخيرات

(*Sâbikù ile'l-hayrâti*) “Hayırlara müsâbaka edin, hayırlarda yarışın!” Daha çok hayır yapmaya yarışın, öyle olacak.

c. Kadınlara Dikkat Edin!

İkinci hadîs-i şerîf, sayfadaki 9. hadîs-i şerîf.

Câbir RA’dan rivayet edilmiş. Ahmed ibn-i Hanbel, Müslim ve Ebû Dâvud rivayet etmişler.

Bu da dünyadaki kadınlarla ilgili bir hadis. Ötekisi cennetteki hûrîlerle ilgili idi, bu da dünyadaki kadınlarla ilgili bir bilgi veriyor Peygamber Efendimiz:⁴

إِنَّ الْمَرْأَةَ تُقْبَلُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ، وَتُدْبِرُ فِي
صُورَةِ شَيْطَانٍ،

فَإِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ امْرَأَةً أَعْجَبَتْهُ، فَلْيَأْتِ أَهْلَهُ،
فَإِنَّ ذَلِكَ يَرُدُّ مَا فِي نَفْسِهِ

(حم.م.د. عن جابر)

RE. 107/9 (*İnne'l-mer'ete tukbilu fî sûreti şeytânin, ve tüdbiru fî sûreti şeytânin, feizâ*

⁴ Müslim, Sahîh, c.VII, s.80, no:2491; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.330, no:14577; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.IV, s.367, no:5435; Ebû Avâne, *Müsned*, c.III, s.15, no:4028; Neseî, *Süne-nü'l-Kübrâ*, c.V, s.351, no:9121; Câbir ibn-i Abdullah RA’dan. *Kenzü'l-Ummâl*, c.V, s.326, no:13056; *Câmiü'l-Ehadîs*, c.VIII, s.333, no:7408.

raâ ehadükümü'mraeten fea'cebethü, felye'ti ehlehû, feinne zâlike yeruddü mâ fî nefsihî.)

(Inne'l-mer'ete tukbilu fî sûreti şeytânin)
“Kadın cinsi karşıdan şeytan sûretinde gelir, şeytan görünümünde gelir. *(Ve tüdbiru fî sûreti şeytânin)* Ve şeytan görünümünde arkası dönük gider.”

Şeytan görünümde gelir şeytan görünümde gider. Tık tık tık tık geliyor...

Tek tek basaraktan, Bâde süzerekten,

İnci dizerekten, Gel cânım gel amman!

Şarkısı var. Tık tık, tek tek basaraktan...

Bâde süzmek ne demek? Gözler bâde gibi sarhoş ediyor, kendisi de baygın, öyle süzülerek büzülerek.

İnci dizerekten... Yani ağzından inci gibi sözler söyleyerekten gel canım gel amman! Ha, geliyor ama şeytan gibi, neden?

Günaha götüren bir vâsıta...

Sen ona bakacaksın, helâlin mi? Değil... Nikâhlın mı? Değil. Nikâhlın olsa bak, istediğin kadar bak, helâl olsun. “—Helâlim...”

Tamam, ona bir şey yok ama, yabancıya niye bakıyorsun?

O yabancı ya birisinin karısı, ya birisinin kızı ya da birisinin anası; ayıp değil mi? Neye bakıyorsun?

Başkasının karasına baksan bir edepsizlik, sahibi var! Başkasının anasına baksan evlatları nasıl

üzülür, nasıl kızar! Balsa ne yapar seni? Ya da birisinin kızı, anne baba ister mi kızının böyle bir duruma düşmesini?

Üçten başka ihtimal var mı? Ya karısı, ya kızı, ya anası...

Başka bir ihtimal yok. O halde insan bir başka kadına nasıl bakar günah olacak şekilde! Bakmaması lazım!

Onun için bizim yolumuzda, bizim tasavvuf kaidelerimizden birisi:

“—Gözü pabucunun ucunda olmak. (*Nazar ber kadem*) kaidesi

vardır, etrafa bakmaz. Yani gözüyle nâmahreme, haramlara bakıp da günaha girmemek için konulmuş bir kaide, bir tavsiye bu... Baktın mı günaha girersin! Şeytan da baktırır, şeytan da beğendirir... “Bak şurası ne kadar şöyle, burası ne kadar böyle!” diye beğendirir.

Aksi de olur. Bir delikanlı gelir selvi boylu, fidan boylu, levent gibi, kaytan bıyıklı, hilal kaşlı, ay yüzlü bir delikanlı gelir, bu taraftan camdan o zaman kız bakar ona, o da günah.

Allah, Kur’ân-ı Kerîm’de buyuruyor:

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا
فُرُوجَهُمْ

(النور: ٣٠)

(*Kul li'l-mü'minîne yeğuddù min ebsàrihim ve yahfezù furûcehüm*) “Mü'min erkeklere

söyle ey Rasû'l-i Zîşânım, gözlerine sahip olsunlar, namuslarını korusunlar, harama kuşak açmasınlar!” (Nur, 24/30)

Ondan sonraki ayette de:

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
فُرُوجَهُنَّ

(النور: ٣١)

(*Ve kul li'l-mü'minâti yağdudne ebsârihinne ve yahfazne furûcehünne*) “Hanımlara da söyle, onlar da gözlerine sahip olsunlar, haram olan yerlere, kişilere bakmasınlar; namuslarını korusunlar, namuslarını pâyümâl etmesinler!” (Nur, 24/31) diye tavsiye, iki tarafa birden veriliyor.

Yani erkek kadına bakmayacak diye yasak var da, kadın erkeğe bakabilir mi? Kadın da erkeğe bakamaz, o da bakmayacak.

Neden?

Bu iş bakıştan başlar, kaş göz işaretinden başlar. Bakış şeytanın zehirli oklarından bir oktur, insanın kalbine saplanır. Şeytan nişan alır, bir salar, “Zınk!” kalbine zehirli ok saplanır.

Ne olur kalbi? Ölür, bir bakar ölür. Harama bir bakar, ölür.

Kadın nasıl giyiniyor, nasıl giyinmesi lazım? Örtünmesi lazım. Hani Kur'ân-ı Kerim'de de geçiyor ya;

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ

الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ

(الأحزاب: ٥٩)

(*Yâ eyyühe'n-nebiyyü kul li-ezvâcike ve benâti-ke ve nisâi'lmü'minîne yüdnîne aleyhinne min celâbîbihinne*) “Ey Peygamber! Hanımlarına, kızlarına ve müminlerin kadınlarına söyle; üzerlerine cilbablarını, dış örtülerini alsınlar.” (Ah-zab, 33/59) diye.

Başından aşağı örtünecek kadın. Boynunu göstermeyecek, kulağını göstermeyecek, göğsünü belli etmeyecek, kalçasını belli etmeyecek, örtecek, tepeden tırnağa örtünecek kadınlar!

Örtünmüyor, aksine açılıyor, saçılıyor, donanıyor, boyanıyor, sayın bayan soyunuyor, boyanıyor. Sayını soyun anlıyor, bayanı boyan anlıyor, soyunuyor boyanıyor, soyunuyor boyanıyor.

Neden hayrola? Sen reklam kâğıdı mısın, nesin sen? Dikkati çekmek için neye boyandın, hayrola? Ayıp değil mi, günah değil mi?

O dikkat çekmek istiyor ötekisi de şeytan kışkırtıyor, bir dürtüyor; ne oldu ya?

“—Bak şuraya bak kim geliyor! Bak kim geliyor?”

“—Vay be, Allah Allah!”

Bir de diyor ki:

“—Güzele bakmak sevap!”

Seni mendebur seni! Bir de böyle söylüyor. İnsan bu laftan dolayı kâfir bile olur. Allah

nâmahreme bakmayın diyor, bu da diyor ki burada, dalga geçiyor:

“—Hoca hoca, sen işine bak!”

Bacak bacak üstüne de atıyor, ondan sonrada ağzını eğerek bükerek, yamuk yamuk, eğri büğrü, eze büze diyor ki:

“—Hocam, güzele bakmak sevap!”

Şimdi gelirse senin ensende boza pişiririm. Bir patlatırım kıpkırmızı olur, pişer, Vefa bozasından daha güzel olur!

Sen utanmıyor musun Allah'ın haram dediğine sevap demeye? Ayıp değil mi?

Güzele bakmak sevapmış!.. Yani günah, günah yapabilirsin, yap yap diyor. Sen şeytan mısın? Böyle başlar, bakıştan başlar.

Bakışını korumayanın kalbi nurlu olmaz, neden?

Kalbine şeytan nişan alır, zehirli bir ok saplar, kalbine zehirli bir ok saplanmış bir insanın da kalbi yaşamaz, ölür.

Boş ver ya! Şunun peşine takılayım, bakalım nereye kadar gidiyor. Tık tık tık, tık tık tık filan... Böyle gider bu, önce bakıştan, sonra takipten başlar. Ondan sonra şöyle olur, böyle olur...

Ne olacak? İnsan şeytana uymayacak.

Peygamber Efendimiz bu hadîs-i şerîfinde diyor ki:

“—Kadın şeytan gibi, şeytan sûretinde gelir şeytan sûretinde döner gider.” Gelişi gidişi sanki kadın değil, sanki şeytan... Özellikle hele

hele bu zamanın soyun boyanları; sayın bayan değil soyun boyanları...

Neye bu yırtmacı yaptın kız? Gel buraya, cadoloz! Eteğin uzun, bu yırtmaç ne?

“—Şuradan şuraya kadar görünsün diye...”

Ne olacak? Karşı tarafın yüreği hoplayacak.

E burayı neye açtın, hava soğuk? Soğuk havada mini mini mini etek giyiyor, dizleri mosmor oluyor. Neye böyle şey yaptın?

Başkası ona baktıkça, laf attıkça hoşuna gidiyor da ondan.

Beğeniliyorum diye seviniyor ama Allah beğenmiyor ki, Allah sevmiyor ki! Meleklerin ağlıyor, Allah sevmiyor, şeytan gülüyor... Anne baba anlatamıyor...

Kızım örtün diyorsun;

“—Örtünemem!”

Kızım başörtü ört!

“—Hayır! Ağlarım, utanırım, arkadaşlarım bana ne der?

Allah ne diyecek yarın rûz-ı mahşerde, Allah ne diyecek mahkeme-i kübrâda? Düşün, sana Allah ne diyecek, Allah’a ne diyeceksin sen?

“—Ey kulum! Sen benim emirlerimi duymadın mı? Neye dinledin beni?” derse, ne cevap verecek?

Bunları düşünmüyor. Düşünmüyor, yani nefsinin eline esir olmuş, şeytanın eline esir olmuş onun dediğini yapıyor. Esir, şeytanın esiri, nefsinin esiri...

Tasavvuf ne?

Tasavvuf nefsinde muhalefet etmek, muhalefet etmeyi öğrenmek, nefsinin hevâsına, heveslerine şehvâtına karşı durabilmek yolu.

Duramıyor. Demek ki tasavvuftan kabiliyetin notun düşük. Duracaksın, sabredeceksin, Allah rızası için duracaksın.

“Bir kadın şeytan sûretinde karşıdan gelir, şeytan sûretinde döner gider. (*Feizâ raâ ehadüküm*) Sizden biriniz gözü rastlarsa görürse, (*imraeten a'cebethü*) bir kadın görür de hoşlanırsa... Kadın onun hoşuna giderse, kadın onu cezbederse, aklını alırsa, gönlünü çelirse... (*Felye'ti ehlehû*) “Ailesinin yanına dönsün gitsin, ailesinin yanına varsın, evli hanımın yanına varsın! (*Feinne zâlike yeruddü mâ fî nefsihî*) Çünkü böyle hareket etmesi, onun gönlünde başlayan günaha meyil kısırtısını def eder. Vartaya düşecekken, uçuruma yuvarlanacakken yuvarlanmaktan kurtulur.”

“—Peki hocam, bu evliler için güzel bir tavsiye, bekârlar ne yapacak? Evliler böyle de bekârlar ne yapacak?”

Peygamber Efendimiz SAS Hazretleri buyuruyor ki:

“—Evlenin, erken evlenin, çoluk çocuk sahibi olun, ben sizin çoluk çocuğunuzun, benim ümmetimin sayısının çok olmasıyla övüneceğim, iftihar edeceğim. Evlenin çoluk çocuk sahibi olun.” diyor.

E bu devirde de diyorlar ki;

“—Evlenme! Bekârlık sultanlıktır! Aklını başına topla, kendini cendereye sokma, sıkıntının altına girme! Şöyle 40 yaşına 50 yaşına kadar gez dolaş, zevk ü sefâna bak, ye iç yan gel keyfine bak! Vur patlasın çal oynasın, hem oyna, hem oynat! Şıkıdım şıkıdım şıkıdım... Aman Allah, yandım Allah!.. Böyle geçsin...”

“—E sonra?” Sonra evlenirsin

“—Peki o evleneceği zamana kadar ne olacak, 40-45 yaşına kadar ne olacak?”

Günaha devam. Bu devir öyle diyor.

“—Dur evlenme daha!” Niye?

“—Üniversite var, sonra master var, sonra doktora var, sonra askerlik var, sonra meslek var, sonra şunu var, sonra bunu var...”

Adamın şakaklarına aklar düşüyor, ondan sonra evlenecek de... filan.

Bu devirde İslâm'ın anlatımlarına, isteklerine aykırı hareket ediliyor. İslâm'da erken evlenmek esas...

Peygamber Efendimiz bir hadîs-i şerîfnde buyurmuş, ben size zaman zaman söyledim bunu. Çünkü benim vazifem de nihayet size anlatmak. Diyor ki;

“—Birisinin yanında yetişkin evlâdı olur da evlendirmezse, evlat da delikanlılıktan dolayı bir günaha dalarsa, bir kusur işlerse, günah ana babanın olur, ebeveynin olur.”

Evlendirecek;

“—Evladım evlendireyim seni, namuslu bir aile

kur, günaha hiç bulaşma, Allah'ın sevgili kulu ol!" diyecek, evlendirecek.

"—Hocam evlenecek durumumuz yok, paramız pulumuz yok." Allah kolaylık verir. Evlenene, ev yapana Allah yardım eder. "—E hocam tahsil bitmeden evlenme olur mu?

Olur, ne olacak, daha iyi olur. Hanımı çay yapar o ders çalışır. Ondan sonra okula gider. Hanım, çoluk çocuk var diye haylazlık

etmez, dersleri dinler, imtihanlara iyi hazırlanır, daha iyi olur.

"—Hocam biz bunu hiç duymadık, görmedik, şimdi yok da. Lise çağında evlenen hiç yok, üniversitede yok gibi, az, çok az. Üniversiteden sonra da bir hayli evlilik yaşı ileriye doğru gidiyor."

O zaman günahkâr olur, o zaman günahlar çok oluyor. Zaten çok... Günahlar o kadar kolaydır ki, cehennemin yolu çok kolaydır. Cehennemin yolu düz bir vadide böyle basılmış, muntazam, rahat gidilen yol gibidir, yani asfalt gibidir veya otoyol, hız yolu gibidir. Kolaydır, vızıt diye gider insan...

Sonu ne? Cump cehennem! Cayır cayır, cayır cayır yanar insan!

"—Cennetin yolu?"

Cennetin yolu, dağdaki sarp meşakkatli yol gibidir; yürüyeceksin, terleyeceksin, ayağın yamulacak, dikenli, taşlı... Cennetin yolu zordur. İnsan sabredecek cennete öyle girecek, ibadet edecek cennete öyle girecek, fedakârlık

yapacak cennete öyle girecek. Bu dünyanın imtihanı bu işte! İmtihanın özü bu! Keyfine tâbi olursan, nefse şeytana uyarsan cehennem; Allah'ın emrini tutarsan, meşakkate zahmete kaplanırsan cennet. İmtihanın aslı bu!

“—Hocam ibadetten zevk almıyorum!”

Almazsan alma! İbadet zevk için, keyif için değil ki! Allah'ın emri olduğundan yapıyorsun. Şeytan bazen zevk verdirtmez, olmazsa da yapacaksın.

“—Seni hıznır mendebur seni!” diyeceksin, “Sen beni ayartmaya çalışıyorsun!” diyeceksin.

“—E hocam işte öyle böyle ama, ben senin konuşmanı babama da söyledim, anama da söyledim, ‘Ana beni eversene!’ dedim. O da babama söylemiş, kendi aralarında konuşmuşlar; ‘Dursun, daha erken!’ demişler. E ben de evlenmek istiyorum.”

Ha, o zaman orucu tavsiye ediyor Peygamber Efendimiz. Çünkü oruç insanın arzularını tutmasına yardımcı olur. Oruç tutacak ki, delilik divânelik yapmasın...

Muhterem kardeşlerim, oruç insanı böyle engeller. Bir de öğrenciyse, derslere kendisini verirse, aman bunu iyi çalışayım, o neydi, ansiklopediye bakayım, kütüphaneye gideyim, biraz daha araştırayım... Kendini ona kaptırırsa, o kaptırmada evlilik

ihtiyacını unuttur. Ona kaptırdığı zaman unuttur. Yani ders çalışsın, bir an önce okulunu bitirmeye çalışsın. Ondan sonra iş güç sahibi olunca, evlensin.

d. Haramdan Sakınanın Mükâfâtı

Bu hadîs-i şerîf Ebû Hüreyre RA'dan. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁵

إِنَّ الْمَرْأَةَ سَهْمٌ مِنْ سِهَامِ إِبْلِيسَ، فَمَنْ رَأَى امْرَأَةً
ذَاتِ جَمَالٍ، فَأَعْجَبَتْهُ

فَغَضَّ بَصَرَهُ عَنْهَا، ابْتِغَاءَ مَرْضَاةِ اللَّهِ، أَعْقَبَهُ اللَّهُ
عِبَادَةً يَجِدُ لَذَّتَهَا

(ابن النجار عن أبي هريرة)

RE. 107/10 (*Inne'l-mer'ete sehmün min sihâmi iblise, femen raâ imraeten zâte cemâlin, fegadda basarahû anhâ, ibtigàe merdâti'llâhi, a'kabehu'llâhü ibâdeten yecidü lezzetehâ.*)

(*Inne'l-mer'ete sehmün min sihâmi iblise*) “Kadın iblisin oklarından bir oktur.” Saplanır, zehirli...

(*Femen raâ imraeten zâte cemâlin*) “Sizden birisi güzellik sahibi, zât-ı cemâl, –cemâl, güzellik demek– kadın görürse; (*fegadda basarahû anhâ*) ama gözünü kapatırsa...” Allah harama bakmayın demiş dedi, gözünü kapattı.

Gözünü kapatırsa, neden? (*İbtigàe merdâti'llâhi*) “Allah’ın rızasını elde etmek için yaparsa bunu...”

⁵ *Kenzü'l-Ummâl*, c.V, s.328, no:13067; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.VIII, s.334, no:7413

“—Ben Şimdi buna bakarsam, Şeytanın hoşuna gidecek. Yok, Allah sevmeyecek, ben gözümü kapatayım, Allah’ın rızasını kazanayım!” diye.

“Allah’ın rızasını kazanmak için, güzel kadına bakmaktan gözünü kapatırsa; (*a’kabehu’llâhü ibâdeten*) Allah ona onun arkasından öyle bir güzel kulluk, ibadet nasip eder ki, (*yecidü lezzetehâ*) Allah ona tadını duyduğu, iyice zevkine vardığı kulluk nasip eder.”

Bu bir umumî, İslâmî, imanî kaidedir ki kim nefesine hâkim olur, bir haramdan kendini çekerse, frenlerse kendisini, nefsi istiyor ama yine frenliyor, frenlerse; o zaman Allah ona ibadetin zevkini verir. Haramdan kaçana Allah ibadetin zevkini verir! Tatlı, zevkli, Őevkli kulluk yapmaya başlar, tat verir.

Onun için haramdan kaçınmaya çok dikkat edin, gözünüze sahip olun, dilinize sahip olun, her işinize dikkat edin, haram günah işlememeye çalışın. O zaman lezzetini bulursunuz bu işin.

Demek ki ne yapacaktınız? Gözümüzü kapatacaktınız.

“—Hocam ben sokakta bakmıyorum amma televizyona bayılıyorum. Televizyona bayılıyorum, televizyonun karşısından ayrılamıyorum. Akşam yemeğini yedik mi, koltuğumuza rahatça bir oturduk mu, gelsin çaylar... Kahvede de olsan, Cine5’ler, bilmem neler oynatılan bir kahvehane, bilmem ne...

Aman Allah’ım! Ne güzel futbol maçı var! Aman Allah’ım! Bilmem ne filmi varmış ki Őahaneymiş, bilmem ne ödülü kazanmış. Aman bilmem ne

filan, ben televizyona dayanamıyorum onu seyrediyorum.”

Hapı yuttun, hapı yuttun arkadaş! Neden?

Televizyonun haberinde, reklamında bile var bu Allah'ın yasakladığı şey! Reklamının içinde bile pattadak karşına çıkar. Bir kadın çıkar, bilmem ne halıları... Aman şöyle böyle, halının üstüne yatar, yayılır, açılır. Mahsustan bacağını açar, neden?

Sen günaha giresin diye, seni günaha sokmak için...

“—Hay Allah! Tuh! Allah müstehakını versin. Bre mendebur, ben haberleri dinliyordum, firma araya reklam koydu. Reklamın içinde de sen çıktın karşıma!”

Hah, işte böyle olur! Tuzak! Bubi tuzağı...

Bubi tuzağı ne demek? Toprağın altına saklanmış olan, bastığın zaman “Güm!” diye paytlayan bomba... Tuzak, patlatır alimallah! İnsanı havaya uçurur.

Ne yapacak? Aklını başına toplayacak, benden söylemesi!

Hepiniz biliyorsunuz, bildiğiniz şeyi neye söylüyorum?

Biliyorsun da, “Yapma!” diye söylüyorum, aklını başına topla diye söylüyorum. Müteyakkız ol, aklını başına topla diye söylüyorum...

e. Murabıtın Mükâfâtı

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁶

إِنَّ الْمُرَابِطَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَعْظَمُ أَجْرًا مِنْ رَجُلٍ
جَمَعَ كَعْبِيَهُ يَرْتَادُ

شَهْرًا صَامَهُ وَقَامَهُ

(هـب. عن أبي أمامة)

RE. 107/11 (*Inne'l-murâbıta fî sebîli'llâhi, a'zamu ecran min racülin, cemea ka'beyhi yertâdü şehren sânehû ve kânehû.*)

Murâbıt, *rıbat* kelimesiyle ilgilidir. Bir yere *rabt* olmak, sımsıkı orada durmak kelimesiyle ilgili... *Rabtiye* diyoruz ya, duvara bir şeyi rabtediyoruz, bir yere bağlıyoruz. *Murâbıt*, bir yere bağlı olan kimse demek.

Hudutlarda, müslümanları korumak için kalelerde duran, oraya kendisini yerleştirmiş, bağlamış olan gözcü mücahide derler. *Mücahid*, cihad eden demektir. *Murâbıt*, cihad olmasa bile kalede bekliyor, “Ya düşman gelirse?” diye. Bekliyor ya daha savaş yok, *mücahid* değil. Ha, *murâbıt* işte hudut kalesinde, rıbatta düşman gelmesin diye bekleyen kimse.

(*Fî sebîli'llah*) “Allah rızası için hudut kalelerinde düşman gelmesin diye nöbet tutan, murabıt olan, hudutta bekçilik yapan, Allah

⁶ Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.IV, s.43, no:4294; Ebû İmâme RA'dan. *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.VIII, s.331, no:7405.

rızası için düşmanlardan müslüman ülkeyi koruyan kimseler, kişi; (*a'zamu ecran*) sevap bakımından daha yüksektir.”

Kimden?

(*Min raculin cemea kâ'beyhi yertâdü şehren sânehû ve kânehû*) “Kendisini derleyip toparlayıp ibadet etmek için uykusuz kalmayı göze alarak, bir ay gündüzleri oruç tutup, geceleri kalkıp namaz kılan insandan sevap bakımından daha üstündür.”

Kim? *Murâbıt*. Bekleyen, hudut kalelerinde bekleyen... Düşman gelirse çarpışacak, gelmezse bekliyor. Düşmandan ondan korkar oradan gelmez, bekliyorlar diye gelmez. Bekleyen olmazsa gelir, sızar, huduttan sızar, olursa gelmez. İşte murâbıt bu.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Tabii bu hudutlarda beklemek tarih boyunca yapılmıştır. Hatta Afrika'da (*Murâbıtîn*) *Murâbıtlar* devleti vardı.

Afrika'da İslâm yayıldı, İspanya'da yayıldı, Fransa'nın ortasına kadar gitti. Yedi asır Endülüs beldesi, İspanya İberik yarımadası müslüman olarak yaşadı, Sicilya adası asırlarca müslüman olarak yaşadı. Palermo limanı filan var ya hani, Etna yanardağı filan bum, güm patlayan... İşte o Sicilya müslümandı, Tunus'un karşısında idi.

Malta adası müslümanların olmuştu, Balkanlar müslümanlarındı, Tuna vilayeti, Mora vilayeti, Romanya müslümanlardı, Beserabya müslümanlarındı, yani Beyaz Rusların olduğu

yerler. Kırım müslümanlarındı, Kazan müslümanlarındı, Kafkasya müslümanlarındı...

Ne oldu? *Innâ li'llâhi ve innâ ileyhi râci'ûn...*

Elden gitti, gidiyor... Gidiyor boyuna, boyuna gidiyor ve biz de aldanmakla meşgulüz, dünyayla uğraşmakla meşgulüz. İslâm için

çalışan az! İslâm için hayatını vakfeden, İslâm için parasını veren az! Çocuğuna sünnet yaptıracağım diye en lüks oteli kapatıyor, şu kadar milyon harcıyor, Allah rızası için hizmet yapan az.

Eğer bütün müslümanlar sulh u sükûn zamanında Allah'ın dinine yardımcı olmayı düşünüp çalışsalar, masraf etselerdi; yedi asır İslâm diyarı olarak yaşamış olan Kurtuba'nın, Gırnata'nın camilerini yapan o ahâli kâfirlerin karşısında mağlup olmazdı, orası İslâm diyarı olarak kalırdı.

Anadolu nedir? Yüzde 99'u Müslüman... Laik Türkiye! Laik ama yüzde 99'u müslüman... Müslüman değil mi, müslüman...

E, İspanya? İspanya hıristiyan devleti değildi, yedi asır müslümandı! Hıristiyanlar derlendiler, toparlandılar, saldırdılar... İspanya'nın filanca kralı Katolik Ferdinand ile bilmem hangi devletin başındaki kraliçe İzabel ile evlendi, güçlerini birleştirdiler. Ama onların karşısındaki müslümanlar birleşmediler, hatta hıristiyanlarla ittifak yapıp hınç duyduğu, düşman olduğu müslüman devlete saldırdılar.

Müslümanlar böyle gaflet ile birbirlerine saldıra saldıra, o onu yıktı, o onu yıktı. Ondan sonra

da hıristiyanlar hepsini yıktı. İspanya'dan İslâm gitti, Müslümanlık kalmadı.

Yedi asır, Anadolu kadar müslümandı, çok büyük alimler yetişmişti. En büyük tefsir kitaplarından birisi kim yazmıştır?

El-İmam Kurtubî! Üff, öyle bir eser yazmış ki şâheser! Muazzam bir tefsir yaşamış, Kurtuba'da yetişmiş, yani İspanya'da...

Hani nerede? Kabri nerede, kendisi nerede, İspanya'nın Müslümanlığı nerede?

Ha, var orada. Kurtuba sarayı var, el-Hamrâ sarayı var ve saire var. Köşkler kalmış, içine kilise kurmuşlar orayı ele geçirenler.

Bu gafletten müslümanların uyanması lazım!
Bu gafleti müslümanların bırakması lazım!
Müslümanların dinlerine dönmesi lazım!
Müslümanların dinlerine canlarıyla, mallarıyla hizmet etmeleri lazım!

Fâtiha-i şerife mea'l-besmele!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
24. 11. 1996 - İskenderpaşa Camii

[Bütün HADİS DERSLERİNE PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

